

Povestea din bibliotecă

Dragi copii, astăzi vreau să vă spun o poveste despre doi copii: o fetiță și un băiețel. Dar am o mică problemă: nu mai țin minte cum îi chema. Mă ajutați voi să le găsim câte un nume?

Așteptăm răspunsurile copiilor.

Foarte bine! Să spunem că îi chema Maria și Luca.

Maria și Luca erau doi frațiori care mergeau aproape în fiecare vacanță la bunici. Vouă vă place să mergeți la bunici? Ce vă place cel mai mult când ajungeți acolo?

Așteptăm câteva răspunsuri.

Și lor le plăcea foarte mult. Bunica îi aștepta mereu cu ceva bun pregătit, iar bunicul avea întotdeauna timp pentru ei. Le povestea, îi asculta, îi plimba prin grădină și, mai ales, îi ducea într-un loc tare special din casa lor: bibliotecă.

Biblioteca bunicilor era o cameră liniștită, plină cu rafturi de cărți. Erau cărți despre natură, despre animale, despre oameni credincioși, despre istorie, despre știință și multe cărți cu povestiri frumoase. Bunicul le spunea mereu:

— Cărțile bune sunt ca niște ferestre. Prin ele putem învăța lucruri noi, putem înțelege mai bine lumea creată de Dumnezeu și putem crește frumos la minte și la inimă.

Mariei îi plăceau foarte mult cărțile cu povești. Când citea, își imagina locuri minunate, copii curajoși, oameni buni și fapte frumoase. Uneori, după ce termina o poveste, mergea la bunicul și îi spunea:

— Bunicule, când voi fi mare, aș vrea să scriu și eu povești pentru copii. Povești care să-i învețe să fie buni, curajoși și să-L iubească pe Dumnezeu.

Luca, în schimb, era pasionat de cărțile cu experimente. Îi plăcea să afle cum funcționează lucrurile, de ce zboară păsările, cum se formează norii și cum se ridică un balon cu aer cald. Într-o zi, după ce a citit mai multe pagini, a spus hotărât:

— Eu vreau să construiesc un balon cu aer cald!

Știți cum arată un balon cu aer cald?

Așteptăm răspunsurile copiilor.

Luca a început să lucreze cu mult entuziasm. A desenat, a măsurat, a lipit, a întrebat, a greșit și a luat-o de la capăt. Bunicul îl privea cu drag și îl încuraja:

— Luca, când înveți ceva nou, nu trebuie să te temi de greșeli. Important este să fii atent, răbdător și să nu renunți.

După câteva zile, Luca a crezut că balonul lui era gata. A chemat-o pe Maria, pe bunici și câțiva copii din vecini să vadă marea lansare. Toți așteptau curioși.

Dar ce credeți că s-a întâmplat?

Balonul nu s-a ridicat. În loc să zboare frumos, a căzut imediat la pământ și s-a stricat.

Luca s-a întristat foarte tare. Îi venea să plângă. Copiii au plecat acasă, iar el a rămas lângă balonul stricat, cu capul plecat.

Atunci bunicul s-a așezat lângă el și i-a spus blând:

— Luca, știi că ești dezamăgit. Dar un lucru nereușit nu înseamnă că tu ai eșuat. Înseamnă doar că mai ai ceva de învățat. Dumnezeu ne-a dat minte, răbdare și putere să încercăm din nou.

— Dar dacă nu o să-mi iasă niciodată? a întrebat Luca.

— Atunci vei continua să înveți, a răspuns bunicul. Știi ce spune Biblia? „Căci cel neprihănit de șapte ori cade și se ridică.” Proverbe 24:16. Asta înseamnă că un copil al lui Dumnezeu nu renunță ușor. Se ridică, se roagă, învață și merge mai departe.

Maria, care ascultase totul, a zâmbit și i-a spus fratelui ei:

— Poate într-o zi o să scriu o poveste despre tine și despre balonul tău.

Luca a râs puțin. Apoi a luat din nou cartea, s-a uitat mai atent la desene și a început să caute unde greșise.

Au trecut anii. Maria și Luca au continuat să vină la bunici și să petreacă timp în bibliotecă. Maria a citit tot mai multe cărți frumoase și a început să scrie mici povestiri pentru copii. Luca a continuat să studieze, să construiască și să repare. De multe ori nu i-a ieșit din prima, dar nu a renunțat.

Mai târziu, Luca a reușit, împreună cu alți colegi, să construiască un balon cu aer cald care s-a ridicat cu adevărat. Iar Maria a ajuns să scrie povești care îi ajutau pe copii să înțeleagă bunătatea, curajul, răbdarea și dragostea lui Dumnezeu.

Ce putem învăța noi din această poveste?

În primul rând, este frumos să ne iubim și să ne vizităm bunicii, pentru că de la ei putem primi sfaturi bune și amintiri prețioase.

În al doilea rând, învățăm că este bine să citim cărți bune. Ele ne ajută să gândim frumos, să descoperim lumea creată de Dumnezeu și să devenim copii înțelepți.

Și, în al treilea rând, învățăm să nu renunțăm atunci când ceva nu ne iese. Cu rugăciune, răbdare și muncă, putem crește și putem învăța lucruri minunate.

Biblia ne spune: „Căci cel neprihănit de șapte ori cade și se ridică.” Proverbe 24:16

Așa că, atunci când greșiți sau când ceva pare greu, nu uitați: Dumnezeu vă poate ajuta să vă ridicați și să încercați din nou.